

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Te dni razpošljemo nakaznice vsem onim gg. naročnikom, ki so z naročnino v zastanku in onim, ki niso še doposlali naročnine za III. četrtletje. One gg. naročnike, ki so na zastanku, prosimo, da dopošljejo zastano naročnino do 15. julija t. l., ker drugače bomo prisiljeni jim list ustaviti. Zajedno prosimo častite gg. naročnike, da se poslužujejo doposlanih nakaznic, ker nam na ta način prihranijo mnogo dela.

Uprava „Edinosti“.

Novejše vesti.

London 27. Reuterjeva pisarna javlja včerajšnjega dne iz Baiquiri: General Shafter predlaga, naj bi se ameriški tabor premestil iz Baiquiri v Jaragua. Zvečer so Amerikani izkreali zadnje zaloge streljiva in živeža. Popoldne so se odposlale v Jaragua 4 baterije lahkega topništva, ker so sporočili nekateri ordonančni častniki, da poti v Jaragua niso porabne za težko topništvo. Častniki menijo nadalje, da sredstva, izkreana do sedaj, niso zadostna. 400 mul, izkrealih že v naprej, ostanejo sedaj v Baiquiri. Pripravlja se transport živeža v notranje, kajti vojaki niso preskrbljeni za več, nego 4 dni.

Pariz 27. Tu izhajajoči »New-York-Herald« je izvedel iz Washingtona, da je vlada sklenila, odposlati brodovje pod poveljstvom komodore Shleya, katero brodovje naj bi bombardovalo španska pristanišča, a potem naj bi proganjalo špansko brodovje pod poveljstvom admirala Camara.

London 27. Poročila iz Manile javljajo: Poročanje se ni spremenilo do sedaj. Ustaši niso dosegli nadaljnjih napredkov. Listi pozivljajo še vedno domačine, naj se pridružijo Špancem. Ameriških transportov vojaštva še ni došlo do sedaj.

Madrid 27. Pred Havano se nahajajo trije križarji in jedna topnjača, v vodovju pred Santiago de Cuba pa 43 ladij. V raznih spopadih med španskim vojaštvom in ustaši v pokrajinah Havana in Pinal del Rio je bilo ubitih 31 ustašev. Oficijelna depeša javlja, da so Španci bombardovali utrdbe Aguadores od 10. ure popoldne do 3. popoldne. Amerikani taborijo v bližini Siboneya.

New-York 27. »New-York Herald« javlja iz Santiago de Cuba: Ameriški križar »Vesuvius« je na nekem ogledovanju došel prav blizu potopljene ladije »Merrimac«. Isti list poroča, da mimo te pogreznjene ladije moreti še dve drugi ladiji prepluti uhod v pristanišče Santiago, iz česar da je sklepati, da bode ameriški admiral Sampson mogel v pristanišče, ko se napade Santiago. (Čudni ljudje, ti Amerikani! Popred so se bahali, koliko vspeha da so dosegli s tem, da so sami potopili ladijo »Merrimac«, ker da so s tem zaprli uhod in izhod v pristanišče oziroma iz pristanišča Santiago. Sedaj pa se bahajo in vesele, ker pot v Santiago — ni zaprta. Op. ured.)

New-York 27. Glasom brzojavke iz Newportnews je parnik »Harvard« — z vojaštvom na krovu — odplul v Santiago de Cuba.

Washington 27. Oddelek mornarice naznaja, da se je komodore Watson na ladiji »Newark« združil z Sampsonom ter da je prevzel vrhno poveljstvo nad brodovjem, ki ima takoj odpluti proti obalom Španske.

New-York 27. 4000 mož tretje ekspedicije, namenjene na Filipine, se je ukrealo na 4 prevozne ladije, ki odplovejo nemudoma.

Krakovo 27. »Czas« javlja, da predmestje v Novem Sandecu, v katerem bivajo Židje, je v plamenu. Izgredniki da so oplenili vse hiše, v katerih bivajo židje. Po vsem mestu je namesčeno vojaštvo. Trije kmetje so ubiti.

Dunaj 27. Društvo dunajskih trgovcev je dobilo brzojavko od prvih galiških tvrdk, da se po Galiciji nadaljuje izgredi. Te tvrdke prosijo rešeno društvo, naj posreduje na kompetentnem mestu, da — z ozirom na pogin, preteči vsej trgovini po Galiciji — pride hitro čim izdatnejša pomoč.

Lvov 27. Ob izgredih minole nedelje v Novem in Starem Sandecu je bilo mnogo kmetov ranjenih, zaprtih pa 69 oseb. Tudi v Styzovu je bilo večeraj zopet izgredov.

Znojmo 27. Nadvojvoda Fran Ferdinand je došel tu sem na ogledovanje vojaštva.

Krakovo 27. Danes se je darovala slovesna služba božja povodom Mickievičevih slavnosti. Slavnostnega spreveda se je udeležilo več tisoč ljudij. Sprevod se je pomikal v katedralo na Vavelu, kjer so položili sreberne venice na rakev Mickieviča; od tam pa do spomenika, kjer so položili tri venice.

Po slavlju v Pragi.

III.

V muzeju.

Bil je prvi dan slavnosti, dne 18. junija 1898. Proti 11. uri popoldne so drdrali voz za vozom pred monumentalno stavbo muzeja kraljestva češkega.

Kraljeva češka družba znanosti, muzejna družba, češka akademija Frana Josipa in češko vseučilišče so priredili slavnost v panteonu muzeja v proslavo stoletnice rojstva Frančiška Palaškega — slavnost, kakor si jo dostojnejo in veličastnejo ne moremo misliti.

Kar ima češka Praga odličnega v političnem, literarnem in znanstvenem svetu, vse se je združilo v panteonu, da bodo navzoči, ko se razkrije kip, ki so ga oskrbeli sedanji veleumi naroda češkega geniju tega naroda — — — Frančišku Palaškemu. In tem odličnim slojem naroda češkega so se pridružili gostje od Neve in Dnestra, od Triglava in od obal morja adrijanskega. Zbrala se je zopet slovanska družina, da proslavi spomin moža, ki je, proslavivši velikim umom svojim sebe in svoj narod, proslavil vseh nas, vse slovanstvo, vso to veliko družino, o kateri je zapel naš Stritar v proroškem duhu, da ona bodi preporodnica starikavi Evropi!

Ves ta evet se je zbral v krasnem panteonu muzeja kraljestva češkega, a gori na galeriji si videl duhteč venec hčer in žen narod češkega. Diven prizor je bil to, zares! A nam je bilo tako nenavadno, nekako tesno pri sre, jedva da smo si upali dihati v taki družbi! In vendar zopet tako

tolažljivo: kakor da se nad veliko družbo, ki se je sešla jedno mislijo v duši, razlivajo prvi znaki zarje novega, kulturnih narodov dostojnega življenja in onega ugleda, kakoršnega zaslužno po svojem umu in duhu.

O teh trenutkih, ki smo jih preživeli v panteonu kraljestva češkega predpoludne 18. junija 1897., piše praška »Politika«:

»To je bil trenutek, ki ga doživljajo ljudje navadno le jedenkrat v svojem življenju, trenutek, kakor ustvarjen za to, da dozori mladeniča v moža. Res, vzvišen, vspodbujevalen. Mogočno so se dvigala prsa o pogledu na veliko družino, ki se je sešla ob Vltavi, da si poda roke v vzajemno podporo v težkem boju za narodni obstanek«.

Tako je bilo res. Tu so sedeli v krogu: namestnik češki, deželni maršal, rektor češkega vseučilišča, sivolasi patrijot Rieger, ter veljaki in odposlanci politike, znanosti in umetnosti iz vseh slovanskih krajev. Posebno pozornost je obračal nase general Komarov, ki je došel v uniformi in raznimi odlikovanji na prsih.

Veliki zbor pevskega društva »Hlahol« je zapel na galeriji veličastno kantato Bendlevo »Dnes Matko Slavo«. Ko so odzveneli zadnji akordi tega velikega korala, dvignil se je predsednik grof Harrach, da v zbranih besedah pozdravi odlično družbo. Rekel je, da smo se zbrali, da proslavimo stoletnico rojstva moža, čegar ime je tisočem na jeziku, ki se je povsod do vrhunce časti na zemlji, ko so mu prideli častni naslov »očeta naroda«. Ta mož je nam in bode poznejim rodovom po svojem zlatem sre izgled ukupnega dela. Patrijotizem Palaškega blesti nad nami kakor biser-kamen. — Grof Harrach je zaključil: V delu in znanosti je naša rešitev. (Viharno odobravanje.)

In potem so govorili v proslavo Palaškega zastopniki visokih znanosti od severa in juga, od vzhoda in zapada slovanskega sveta. Pa tudi cesarska akademija znanosti na Dunaju je doposlala svojega zastopnika v osebi profesorja Jagića. Ko je zaključil svoj govor sotrudi in učenec Palaškega, zgodovinar in profesor Tomek, padlo je zagrinjalo in pred nami je stal kip Palaškega v resnični velikosti, a vsa družba zaorila je mogočen »slava«. Vsi govorniki so izročili predsedništvu elegantno prirejene adrese; v imenu mesta Petrograjskega pa je izročil general Komarov krasen sreberni venec z slovansko trobojnico, sporočivši pozdrave narodu češkemu, ki je kulturno toliko visoko razvit in ki je dal slovanskemu svetu jednega najslavnejših sinov.

Ta velesijajno zborovanje je zaključil predsednik grof Harrach zahvalivši dole goste, ki so svojim prihodom podali dokaz, da smemo računati na njih podporo na naših znanstvenih prizadevanjih.

Zopet je zaoril mogočen »slava«, pevec so zapeli Smetane »Slava Tebe, velky slavy synu« in zaključena je bila slavnost kakoršnih — doživljajo ljudje le jedenkrat v svojem življenju!

Politični pregled.

K položaju. Je že tako: Nemei so enkrat intonirali svojo političsko vijolino na visoki »ne« in sedaj, ko so se ušesa nemških mas privadile tej hreščeči glasbi, ne smejo odjenjati, ako nočejo zgubiti hvaležnega poslušalstva. To je jasni, jednostavni

in jedini vzrok, da ne more priti niti do kakega resnega poskusa za ublaženje nasprotstev in za omogočenje delovanja parlamentarnega stroja. Nemška ušesa so gluha za vsaki opomin in tudi za vsako najdobrohotnejšo besedo, in nemška očesa so slepa za vso ono ogromno škodo in zlo, ki je trpi država od onega dne, ko je nemškim strankam Schönerer postal mentor in plavica bojnim znakom. Nemei kriče v svet le svoj »ne«. Takov »ne« so zaklicali te dni celo liberalni veleposestniki grofu Thunu in njega — kakor se govori — »poštenemu mešetarju«, nekdanji veličini in sedanjí ničli v nemškem taboru: baronu Chlumetzkemu! In da bode kupa ironije polna do vrha, trde poročila, da je »spravljivemu« Chlumetzkemu nastavlil nogo isti gospod dr. Bärnreither, ki je minister trgovine v ministerstvu istega grofa Thuna, kateremu je hotel pomagati Chlumetzki. To je res avstrijska specialiteta, da členi ministerstva izdajajo bojne klice proti — ministerstvu.

Kakor torej stoje stvari danes, ni misliti niti na kaka pogajanja med Čehi in Nemei v tem poletju, kamo-li na kakov uspeh v zmislu sprave. Današnja brzjavka nam pripoveduje torej le o naravni konsekvenci, ko naznanja, da se že te dni proglasi začasni proračun na podlagi § 14.

Bržčas se bodo še drugi državni posli opravljali na podlagi tega §. Naravno: brez sporazumljenja ni misliti na ustavno upravljanje države; na sporazumljenje pa ni misliti, ker nemška vijolina ostane navita na visoki »ne« dotlej, dokler kaka druga sila ne izvije vijoline iz rok — političnim rokovanjem.

Na suho povedano: položaj je še vedno nejasen, žalosten, obupen, kakor je bil ob odložitvi drž. zbora in nikjer ga ni videti ni znamenja kake nade do preobrata na bolje. Veliko, veliko vprašanje je torej, da-li bode grof Thun mogel držati besedo, ki jo ravno danes raznaša brzjav v svet: besedo, da se nikakor noče dotakniti sedanje ustave!

Ministerska kriza v Franciji je menda rešena. Danes je predsednik Faure menda že podpisal dekrete novim ministrom. Predsednik novemu ministerstvu bode Brisson. Isto se predstavi zbornici z izjavo, da je bode prešinjal duh republikanske zveze. Revizije ustave ne bode imelo v svojem programu. Gledé afére Dreyfus hoče spoštovati izrek sodišča in vojsko. S prvim julijem se zopet uvede carina na žito. Kar se dostaje davčne reforme, vsprejme ministerstvo zistem progresivnega osebnega davka, kakor ga je predlagal Delombre.

Na adresi nemškega cesarja je preobčil berlinski list »Zukunft« članek, ki je vzbudil velikano, nenavadno senzacijo že po odkritosti svoji, s katero kritizuje člankar — urednik Harden — cesarja Viljelma in njegove svetovalec. Poslednjim očita Harden, da lažejo cesarju Viljelmu in ga tako zavajajo do napačnih korakov. To da je tudi vzrok fenomenalnemu naraščanju socialne demokracije na Nemškem. Harden pripoveduje cesarju, da je med uradniki in v vojski, a tudi med onimi, ki obsojajo ljudi radi razžaljenja Njeg. Velicanstva, mnogo takih, ki v isti hip brijejo norec iz njega, cesarja. Toliko da je že to hinavstvo v Nemeih, da bi bila v zaporu že vsa elita nemškega naroda, ako bi postopali po določbah kazenskega zakona proti vsem onim, ki so že zagrešili zločin razžaljenja Njegovega Velicanstva. Avktor povdarja, da so dvorniki nadeli cesarju prevezo čez oči, a če se ne sname hitro ta preveza, uničena bo možnost harmoničnega sodelovanja cesarja in ljudstva poprej, nego si misli cesar v kraljevski osamljenosti dvornega življenja. Očita tudi cesarju, da prepogosto nastopa v javnem življenju, ter opozarja na rek Bonaparte-a, da kralj ne sme biti nikdar gol, ampak mora nastopati ob ministerskih plaščih. Ako dela drugače, vzklikati se mu more, da je — gol! Ta vzklik je morda škandalozen — pravi Harden — ali klicatelj se lahko tolaži sv. Avguštinom, ki je učil: »Če je resnica škandal, naj se ipak čuje in naj se le zgodi škandal!«

Kriza v Italiji še ni rešena, toda pričakuje se rešenja vsaki hip. Ministerstvo Pelloux utegne biti že sestavljeno.

Vojna med Špansko in Združenimi državami. Še vedno suša. V vsej vrsti brzjav iz Amerike ga danes ni nijednega poročila o kakem važnejem činu, o katerem bi mogli misliti, da bode uplival odločilno na zvršetak te nesrečne vojne; o tem seveda niti govora ni. Pač se je zdelo te zadnje dni, da nastane nekaj več življenja na bojišču, ker

so slednjič jeli slutiti tudi »zmagovalni« Amerikani sami, da takim lenim razvijanjem operacij ne pridobivajo posebne slave svojemu orožju. Videlo se je bilo torej, kakor da hoče postati resno z izkrcavanjem vojakov tam na vzhodnem kraju otoka Kuba, v okolici Santiago de Cuba. Amerikani so res izkrcali vojaštva, kateremu pa ni možno pogoditi števila ob toli nezanesljivem in zmedenem poročevanju, kakoršno je v navadi v tej vojni. Ali samim izkrcavanjem vojaštva na mestih, kjer se sovražnik niti upiral ni iz pametnih taktičnih oziror, ni še doseženo ničesar. Cilj izkrcani vojski more vendar biti jedino ta, da tudi na kopnem uniči sovražnika. V ta namen ravno pa se Amerikani do sedaj niso povzpeli še niti do jednega samega važnejega čina. Le pogledjmo današnje brzjavke in čuli bomo le o pripravah od strani Amerikanov za operacije na Kubi; naznanilo — opetovano ne vemo že kolikokrat, a do sedaj ne uresničeno še nobenkrat — da je odplulo vojaštvo, namenjeno na Filipine, in pa par ameriških groženj z obstreljevanjem španskih pristanišč. Ne treba praviti, da od te grožnje do resnice je še dolga, dolga pot, ker o vsem tem bodo imeli nekaj besede tudi — španski topovi!

Ako pojdejo torej stvari dalje v tem tempu, potem res ni možno niti ugibati o tem, kedaj bode kraj tej vojni, ki sicer ni toli grozna po množini prelite krvi, ampak je grozna, ker od dne do dne požira milijonov in milijonov narodnega blagostanja in upliva pogubno ne le na stanje narodnega gospodarstva v obeh vojujočih se deželah, ampak na trgovino vsega sveta. Ali se Evropa res ne more povzpeti do kake krepke inicijative, da bi se storil konec tej vojni na način, ki bi bil časten za obe strani? Ako smemo verjeti nekemu poročilu iz Madrida, na Španskem dispozicije niso slabe za časten sklep miru. Dotično poročilo trdi celo, da oni politični možje, ki sodijo trezno in si ne zatiskajo oči pred resnobo položaja za izmučeno Španko, bi hoteli, da se sklene mir bodisi tudi pod težkimi pogoji. A tudi vlada da vsprejema dobrohotno vse proteste proti nadaljevanju vojne, prihajajoče jej zlasti iz — trgovskih krogov!

Evropa naj bi urno izkoristila te dispozicije in naj bi zajedno pritiskala na Amerikane pojasnilom, da dosedanjí uspehi ameriškega orožja nikakor ne opravičujejo Združenih držav do pretiravanja v zahtevah in pogojih.

Domače vesti.

Radi jutrnjega praznika izide prihodnje izdanje našega lista v četrtek opoldne.

Cvetka na grob blagi gospe Rozini Gabrčček. »Bolna sem na pljučah že par mesecev. Zgubila sem glas. Goriški zdravniki so me poslali v Devin na premembo zraka. A tudi tu se mi ni zboljšalo stanje. Zato pridem v Trst dne 2. aprila ob 8. uri 55 min. zjutraj. Pojdem naravnost v bolnišnico. Radovedna sem, kaj porečejo tamošnji zdravniki.«

Tako mi je pisala blaga pokojnica dne 31. marea 1897. Hitela sem na kolodvor, da vsprejem blago gospo in prijateljico. Prišla je. Moj Bog, kaka sprememba! Kmalu ne bi bila niti spoznala prej tako čvrste in zdrave žene. Pogled na njo mi je rezal v sree, da bi bila zaplakala najraje. Solze so mi silile v oči ali — Rozina jih ni smela videti. Molčé sem jej podala roko, molčé svi se poljubili. »Hvala, da ste prišli. Vedela sem, da pridete«, je dejala komaj slišno. In potem je pristavila tužno: »Vidite, kako sem bolna. Bojim se, da ne ozdravim več.«

Tolažila sem jo, da-si mi je govorila sprememba na njej isto žalostno bojazen — da ne ozdravi več. Neopisno hudo mi je bilo v sreč.

Sprovela sem jo v bolnišnico, kjer so jo preiskali zdravniki na slovečem glasu. Tolažili so jo tudi oni, ali pomoči jej niso vedeli. Povabila sem jo na svoj dom. Rada je vsprejela moje povabilo. Imela je sicer tu drugih znancev in prijateljev, ki bi jo bili tudi vsprejeli iskreno, ali izvolila si je raje moje skromno domovje besedami: »Najraje bi bila pri vas, čutim se doma.«

Vsi smo si prizadevali, da bi jej lajšali trpljenje. Celó otročiči, sicer zdravi in nemirni, so bili krotki in mirni v navzočnosti mučenice.

In kako ljubka, krotka in potrpežljiva je bila! To ni bil navaden bolnik. Udana v božjo

voljo je prenašala svoje gorje. Nikdar ni tožila. A meni so zalile solze, ko sem došla v sobo in sem jo videla, kako prebira jagode na molku. Iskala je tolažbe pri Bogu. Uzor slovenske žene —

Pa kako uzorna družica svojemu gospodu soprogu je bila pokojnica! Živela je žnjim, čutila je žnjim v vseh težkih narodnih in političnih borbah in — delala je žnjim! Oj, kako si je prizadeval blagi mož, da bi jej lajšal trpljenje, da bi jej preskrbel — zdravlja! Zastonj, njej ni bilo več pomoči! V knjigi božje volje je bilo zapisano, da mora tja gori nad oblake...

In tej volji se moramo pokoriti — vsi!

Pokojnica pa ni bila le blaga, ampak je bila tudi rodoljubna žena. Še v času, ko jej je grda morilka že izpodjedala telesne moči, se je živo zanimala za narodno življenje in je bitko tožila o nedoslednosti, nezavednosti in mlačnosti »rodoljubov«. In tedaj svi se tolažili jedna drugo, da že pridejo boljši dnevi tedaj, ko bode vršila svojo patrijotisko dolžnost — slovenska žena.

Da, zlata Rozina, jaz sem najbolje poznala Tvojo zlato slovensko dušo. Jaz sem vedela, kako si vspodbujala svojega mladega soproga, ko je bila nevarnost, da kloni duhom. Zato pa sem Te ljubila tudi iz vse duše svoje.

In sedaj gledaš doli znad oblakov na nas, na ljubljeno narod svoj. A mi se obračamo do Tebe: izprosi pred Vsevečnim, da bi podelil temu rodu moči, kolikor mu jih treba, da prebije hude udarce, ki padajo nanj od vseh strani in da nam skoro zasine oni zlati, toli zaželjeni dan, ko bomo Slovenci in Slovenke gospodarji in gospodinje na tej dragi zemlji slovenski! Duh Tvoj pa spremljaj Tvojeja soproga vsikdar in povsodi in ga bodri na težkem narodnem delu! V plačilo za vse pa naj Ti sveti večna luč — uživaj večno blaženstvo!

Zmagoslava.

Taka je resnica! — List »Information«, izhajajoči na Dunaju, piše: »To je naravnost nesramna predrznost, kar pišejo v »Neue Freie Presse« od 5. junija v nekem dopisu iz Istre, da hočejo namreč slovanski duhovniki naravnost izruti iz cerkve italijanski ali latinski jezik. Gola resnica pa je, da se že leta sem zistematično vrši — ravno nasprotno. Odkar sedi škof Flapp na stolici v Poreču-Pulju, torej kakih 12 let že, se je popolnoma odpravilo krščenje, blagoslovljanje mrtvih in slični obredi v hrvatskem jeziku, kakor so bili v navadi stoletja v večini cerkva njegove škofije. Priče temu so še živi in ne še stari duhovniki in verniki, dokazi pa najdene dotične liturgijske, od sv. stolice v Rimu odobrene knjige. V novejši čas je tu Italijanov, med istimi tudi italijanskih podanikov in sploh v italijanskem jeziku in italijanskem duhu vzgojenih duhovnikov, ki le malo ali le površno znajo hrvatski jezik. Molitve ob zvršetku sv. maše, ki se po vsem katoliškem svetu molijo v materinem jeziku, in molitve na procesijah so prepovedane v hrvatskem jeziku ter so se take molitve nadomestile italijanskimi ali latinskimi. Hrvat ne sme poslušati molitve v svojem jeziku, niti ne sme sam moliti na glas. Zato pa so v nekaterih cerkvah, n. pr. v cerkvi Matere božje v Poreču, kjer so bile, odkar se spominjajo ljudje, do pred par let, hrvatske propovedi za Hrvate iz okolice, odpravili te propovedi iz mestne župne cerkve, tako, da Hrvatje ne morejo nikjer slušati besedo božje v svojem materinem jeziku. Slično se je zgodilo v cerkvi sv. Križa v Kopru, kjer so se odpravile slovenke propovedi toliko za Slovence iz okolice kolikor za one iz mesta. Po nekaterih župnijah z slovanskim prebivalstvom v škofiji tržaško-koperski, je nameščenih duhovnikov, ki niti niso veščí jeziku ljudstva ter morejo le italijanski propovedovati vernikom slovenskega jezika. V Trstu samem so se slov. propovedi odpravile pred kratkim iz katedralke. V novejši čas so uveli v Rojanu italijanske propovedi in molitve ter se je slovenski jezik odpravil s kora in so se pevec nadomestili z italijanskimi. Tako je v resnici tisto namišljeno »poslovenjevanje« cerkve po slovanskih duhovnikih. V resnici se cerkve poitalijančujejo — ad majorem Italiae gloriam — sosebno v zadnjih letih, ko so se mladi duhovniki, vzgojeni popolnoma v italijanskem duhu, postavili v službo gospodovalne italijanske klike. Zastopniki te klike napadajo slovanske duhovnike po svojih listih ter v svoji vedni zaščitnici »Neue Freie Presse«, toda le v ta namen, da pozornost občinstva in vladajočih odvrtačo od svo-

jega delovanja in poitalijančevanja cerkve. Gola resnica!

Čudno tolmačenje enakopravnosti! Pred nekoliko dni je prišel v Padriče davčni eksekutor. Namenjen je bil tudi nekemu Josipu Grgiču radi rubežni, ker je isti zaostal na davkih. A Grgič ga je srečal že na potu ter ga je vprašal, je-li ima kaj tudi zanj? Eksekutor mu je odgovoril, da ima. Grgič mu je povedal kaj, da ne vsprejme nobene spisa, če ni slovenski, na kar mu je dotični eksekutor odgovoril, da to pot dotični odlok ni več italijanski, ampak — nemški. Grgič je potrdil na to, da ne vsprejme tudi takih odlokov ter je še pristavil: »Pri vas mislijo torej, da, če se jim ni posrečilo napraviti iz mene Italijana, da se jim posreči sedaj napraviti Nemca iz mene!« Dobro jo je zasolil naš poštenjak. — Kakor skrbje naši uradi in oblasti za našega kmeta, to je že preveč — čudno. Mislijo morda na tisti pregovor, ki pravi: Kolikor več jezikov znaš, toliko več veljaš! No, tudi pregovori niso vsikdar na svojem mestu. Sosebno finančnim oblastim menda ni naloga, da bi učili naše ljudstvo — jezikov. Zato pa ne umemo, zakaj da hote po vsej sili, da morajo naši kmetje znati tudi laški in nemški. Sešoma pride morda na vrsto še kak volapük. Morda pa se motimo, če mislimo, da skrbé res tako goreče naši uradi in oblasti za našega kmeta in za nas Slovence sploh ter nam hočejo menda le pokazati, kako razumevajo oni ravnopravnost: »brante se italijanščine, ker vam tako vleva vaše slovensko stališče; no dobro, ustrezno vam bodi! Veselite se, odslej vam bomo pisali tudi mi — po nemški!«

To pa je že prečudno tolmačenje enakopravnosti! Samo to si zapomnite, da se mi nikoli ne prilagodimo vašemu tolmačenju o ravnopravnosti! Nikoli, zapomnite si! Nam nalagate sicer težko borbo se svojimi zaprekami, ki jih postavljate na pot našemu jeziku, ali uklonite nas ne! Ako hočete borbe, zgodi se Vaša volja!

Slovenščina na e. kr. pošti v Trstu. Pišejo nam: Dovolite mi, gospod urednik malo prostora v Vaši cenjeni »Edinosti« za nekaj, kar se mi je pripetilo v soboto na tukajšnji e. kr. pošti.

V soboto popoldne sem šel na veliko pošto, da oddam 10 gld., namenjenih za Gorico. V ta namen sem šel na pošto po 2 poštni nakaznici in znamko po 5 nvč. Na mojo slovensko zahtevo, me je vprašala dotična: »Was wollen Sie?« Jaz pa sem ponovil zahtevo slovenski. Ko je videla, da ni drugače, mi je dala, česar sem zahteval.

Sedaj pa pride najlepše. Ko sem dal v slov. jeziku spisano nakaznico službujočemu uradniku je isti — zapazivši slovenski napis — kar osupnjeno pustil nakaznico na mizi, ter odšel. V trenutku nisem znal, kaj to znači.

Toda po petih minutah sem dobil pojasnilo. Uradnik se je namreč vrnil z nekim slugo, katerega je vprašal prvi dospevši k mizi: »Was ist das v Goriči?« (tako je namreč izgovoril po laški to besedo).

Na to mu je pojasnil sluga, da to pomeni »in Görz«. Potem pa uradnik: Was soll aber dieses: »Nunska ulika!« heissen? In zopet mu je razložil sluga, da to pomeni »Via delle Monache«. Na to je vskliknil dotični uradnik: Ah so!

To je zopet žalostna ilustracija naših pretnjnih razmer na tukajšnji pošti: prežalostni odnošaji so to, da poslujejo na pošti, v čije območje spada toliko slovenskega prebivalstva, ljudje, ki niso zmožni slovenskemu jeziku; toda najžalostnejše je to, da uradnik niti tega ne ve, kaj da pomenja »Gorica«. Seveda ni izključena tudi ta možnost, da ni hotel znati, kaj da je to, ker si moramo vendar misliti, da se je poslalo že mnogo stvari v Gorico se slovenskim napisom.

Sedaj pa skromno vprašanje do slavnega ravnateljstva e. kr. pošte, kedaj misli uveljaviti zakone, ki govoré o enakopravnosti deželnih jezikov?!

Quousque tandem abutere....

Nebodigatreba.

Tako je prav! Pišejo nam: Od raznih strani se izražajo bojazni glede cen jedilom in pijam v Sežani. Ljudje se bojé, da bodo cene prihodnje nedelje še posebno visoke. Da se dotičniki pomirijo nekoliko treba, da stvar pojasnim in denem na čisto!

V Sežani se je stvar vredila tako, da bodo cene povsod enake in da se ne bode smelo pro-

dajati po viših cenah nego so ob navadnih dnevih. Oni, ki bi se ne ravnali po tem sklepu se prijavijo v »Edinosti«.

Zahvala za ta prepotrebni korak gre vsemu občinskemu svetu sežanskemu, kakor tudi spoštovanim tamošnjim gospodom gostilničarjem, ki so pristali na to odredbo.

Sežančani nas ne vsprejmejo torej kakor navadne tujce, ampak kakor brate svoje.

Tudi to ni res, da bi bila v Sežani taka draginja, kakoršno si predstavljajo nekateri. Seveda, ako hočes v »Hôtel«, plačati ti bode nekaj več nego v navadni gostilni, toda to je povsem naravno.

Sežana se resno pripravlja na vsprejem tolikih gostov; naša dolžnost pa je, da se udeležimo slavnosti v čim večem številu. Pomisliti treba, da bomo imeli poseben vlak, ki bode vozil »Delalsko podporno društvo« z zastavo, »Sokol« z zastavo in pa 7 (sedem) pevskih društev. Tretji dan julija bode za Sežano, za Kras in za tržaške Slovence dan kakoršnih imamo malo zabeleženih v zgodovini našega narodnega gibanja.

Pripravljajmo se torej na ta krasni izlet, a v nedeljo veljaj diviza: Vsi v Sežano! O di n.

Obrotniško društvo pri sv. sv. M. Magd. spodnji (pri sv. Ani) bode imelo v nedeljo dne 10. julija t. l. ob 4. uri popoldne izredni občni zbor v hiši g. Josipa Frankoviča št. 259.

Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posamični predlogi in nasveti. 5. Volitev novega odbora.

Po dovršenem zborovanju napravi pevsko društvo »Slava« pevsko zabavo s tamburanjem.

To prepotrebno društvo, blizu mestne klavnice, ni ustanovljeno toliko za dobiček, temveč da bi vzbujalo narod in oživljalo slovenski duh. V ta namen si je naročilo v svojo gostilno tudi par slovenskih časopisov, da postreže žnjimi onim, ki jim ni mogoče vzdrževati časnika na lastne stroške.

Dasi je to društvo ustanovljeno sedaj večnoma od neokoličanov, bi želeli, da pristopijo tudi domačini. Sedaj je čas upisovanja.

Občni zbor pevskega društva »Velesila« v Škedenju se je vršil dne 12. t. m. Zborovanje je odprl prvomestnik primernim govorom. Pozdravil je navzoče ude. Za tem so se vršile redno točka za točko.

Na volitvi novega odbora so bili izvoljeni: Predsednikom Franjo Šuman enoglasno; podpredsednikom Jakob Bradač; odborniki oziroma namestniki: Ivan Sanein »Čočo«, Anton Šuman, Ivan Flego »Lazar«, Jurij Pižon, Andrej Sanein »Nane«, Jožef Flego »Lazar«, Ivan Sanein »Fuli« in Ivan Flego »Meco«.

Zborovanje je zaključil predsednik trikratnim »živio« našemu cesarju Franju Josipu I., na kar so zaorili vsi navzoči trikratni »živio«. Po zborovanju se je začela zabava v krčmi g. Karoline udove Sanein. Krčma je bila natlačeno polna občinstva. Vrstila se je pesem za pesmijo, zbor za zborom tako divno, tako krasno, da je poslušalec le prehitro došel čas razstanka.

O priliki veselice pev. društva »Adrija« v Barkovljah dne 19. junija, katere čisti dohodek je bil namenjen ubogim družinam zaprtih okoličanov, so darovali naslednji gg.: po 5 gld. veleč. g. I. Č. ž., A. R., gospa Turković-Krešić iz Zagreba; N. N. 4 gld. 70 nč.; Fran Dollenz 3 gld. 20 nč.; dr. Pertot 3 gld.; po 2 gld. I. M. Vatovec, A. Goriup, I. Mankoč; dr. O. Rybář 1 gl. 70 nč.; po 1 gld. Zafred, V. Krisper, Venuti, I. Goriup, N. N. Greta, trije lumpi, Fr. Perhave, Div. Sež., Rud. Pečarič Pobegi, Ivan vitez Nabergoj, Fr. Lušin; N. N. 90 nč.; po 70 nč. Gustinčič, Mankoč, Mandić, N. N., I. Tavčar, Kavčič; po 60 nč. I. Kuret Dekani, Žogar B. F. M.; po 50 nč. P. Piano, Fr. Polić, Nekdo po gosp. Štoki, N. Opčinar, A. Furlan, Regent; po 40 nč. N. N., N. N., N. N.; po 30 nč. Kuharica, N. N., Vogrič, J. pl. Masnee; po 20 nč. Korporal, J. Katalan, Sinčič, I. Cuban, I. Žnidaršič, Kosec, Cviter, N. N., N. N., Čenčur, N. N., N. N., N. N., N. N., I. Pertot, N. N., N. N., N. N., Slavik, N. N., Šušmel st., N. N., Just Martelane, N. N., N. N., N. N., Humplik, N. N., A. Vrabee, F. Pertot; po 10 nč. A. Vatovec, N. N., N. N.; N. N. 5 nč.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 25. majnika do 25. junija poslali: Slavna posojilnica v Gornji Radgoni 5 gld. — Ženska

podružnica v Sežani po blagajničarici g. Adeli Omahni 132 gld., namreč 82 gld. udnine in 50 gld. kot prvo polovico sedme pokroviteljnine. — Podružnica za Velikovec in okolec 40 gld. — Podružnica na Vranskem 11 gld. 40 kr. — Č. g. Ivan Sakser, župnik v Hotedersci, 2 gld. — »Častilei Matere božje na Rožniku« 8 gld. — Izvenakad. podružnica v Građen po blagajniku g. Fr. Hrašoveu 142 gld. 60 kr. — Ženska podružnica v Rojanu po predsednici g. Mariei Debelak 100 gld. — V Kranju ob pogrebščini po rajnkem g. Jožu Omeriš pri pevske omizju nabranih 20 gld. — Ženska podružnica v Črnomlju po blagajničarici g. Magd. Pezdiree 50 gld. — Združeni odbori Il. bistriško-trnovskih narodnih društev 68 gld. kot čisti dohodek koncerta, katerega je priredilo hrvatsko pevsko društvo »Jadranska Vila« dne 5. junija v Il. Bistrici. — Bog živi in poplačaj rodoljubne darovalce!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Poneverjenja. Klobučar Miha Raje je izročil včeraj 20-letnemu Alojziju Divjaku nekaj zastavnih listkov v nadaljno zastavo. Divjak je storil po svoje. Ko je dobil na listke 3 gld. 80 kr., obdržal in porabil je lepo denar za svoje potrebe. Divjaka je policija včeraj odvela v zapore.

Gospa Marija vdova Zulič je odslovila svojo 18-letno služkinjo Marijo B. Komaj je zginila ta je zapazila gospa, da je zginilo z Marijo tudi 40 robeev in več otirač. Ako človek ni gotov, raje molči, tako si je mislila in tudi storila gospa. Včeraj pa jo je obiskal mladenič nekega trgovca in jej je predložil neplačani račun za 5 gld. »Kako je to mogoče?« je menila gospa. No, dobila je pojasnilo, da je služkinja, katero je odslovila ravnokar, vzela na njen račun toliko blaga. Sedaj pa ni mogla drugače, nego da je ovadila policiji vsa stvar.

Iz-pred sodišča. Na teden dni zapora je bil obsojen včeraj 32-letni težak Ivan Pecossi, ker je nabil dne 10. t. m. nekega Furlana, prodajalca sladoleda, in ker se je protivil redarjem.

38-letna Marija Appollonio po domače »Krota« po poklicu kontrabandirka iz Kopra je dobila tudi teden dni zapora, ker je zbežala nekemu finančnemu stražniku na parnik in mu pretila od tam: Čakaj, prideš že v Koper«.

Poroka v bolnišnici. Minoli teden se je dogodila v livarni v Škedenju nesreča, ko sta bila hudo oparjena delaveca Jurij Beginicht in Ivan Raeman. Preveli so ju v bolnišnico. Raeman bi bil imel včeraj stopiti pred altar z svojo zaročenko. Da-si bolan ni hotel odstopiti od svojega sklepa. Včeraj se je zvršila torej poroka v bolnišnici potem, ko je duhovnik daroval sv. mašo. Vsi bolniki, ki so skupaj z Raemanom, so bili navzoči. Čestitali so mu ter voščili, da bi se kmalo preselil iz hiše žalosti v srečnejšo domačo hišo. Raemanu gre na bolje od dne do dne.

Povožen je bil včeraj opoldne 5-letni deček Karol Senigalja v ulici Ferriera št. 5. Zdravnik na zdravniški postaji mu je obvezal nekaj lahkih ran na levi rami.

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo.

ZALOGA POHIŠTVA
trvrde
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče **ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjaj.** Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Samomor. Osmo ura je ravno odbila sinoči, ko so začeli sprehajalec v drevoredu pri Sv. Andreju strel, kateremu je sledil koj drugi. Vsi so tekli na mesto, od koder se je čul strel. Tam so našli moža kakih 50 let, ki je tiščaj v desni samokres ter je krvavel precej. Dihal je še, ali ni mu bilo več pomoči; predno je došel zdravnik, je nesrečnej zdihiel zadnjič. Bil je to 56-letni slikar Peter Zalateo, ki je ostavil ženo, 4 sinove in jedno hčer. Pokojnik je zaslužil precej in je tudi lepo skrbel za družino. Bolezen pa ga je mučila že več let tako, da je sklenil usmrtiti se. Ranjki je hotel že enkrat izvršiti svojo nakano in sicer v neki krčmi. Takrat pa je bil priskočil k njemu o pravem času dotični krčmar ter ga prijel za roko, v kateri je imel samokres. Takrat se je Zalateo le malo vstrelil v levo roko.

Pretep. To niso bili otroci, ampak odrasčeni ljudje, ki so se pretepali sinoči ob 8. uri zvečer v ulici Maleanton. Bilo jih je šest. Pesti so padale, kamor je prišlo. Borili so se tako vroče, da je moral neki redar potegniti sabljo; še-le potem so se pomirili močje. Pet od njih je na to krenilo vsaki svojo pot, ne meně se dosti, če kje kaj boli, a jednega, 40-letnega mizarja Frana Quintavalle, so redarji odveli seboj.

V morje je hotela skočiti sinoči ob 7 $\frac{1}{2}$ uri na pomolu S. Carlo neka precej dobro oblečena gospa in sicer je to poskušala parkrat. Navzoči so jo vsakikrat zadržali. Telefonično poklicani opazovalec Treves je odvel gospo v norišnico. Ista je 35-letna Gizela P.

Politijske vesti. Aretirani so bili: Danes zjutraj ob 6. uri neki Sirocili M., deklamator iz Padove, v ulici Miramar radi pomanjkanja sredstev; včeraj po noči 26-letni klesar Alojz B. v Škledju radi razgrajanja; včeraj opoldne na lesnem trgu 25-letni A. Castro radi nedostojnega vedenja.

Koledar:

Danes v torek 28. junija: Leon II., papež; Irenej, spozn. Jutri v sredo 29. junija: Sv. Peter in Pavel, apostola.

Solnčni: Izhod ob 3. uri 42 min. **Lunin:** Izhod ob 11. uri 11 min. Zahod „ 8. „ 24 „ Zahod „ 11. „ 42 „ Ta je 27. teden. Danes je 174. dan tega leta, imamo torej še 187 dni.

Različne vesti.

Upniki beračice. — Na Dunaju je umrla v nekem podzemskem, kleti podobnem stanovanju beračica imenom Alojzija Schwerthammer. Mnogoštevilni upniki, dobroteljni zavodi, ki so jej pomagali, ter razni prodajalci, od katerih si je jemala živila na upanje, so se sedaj javili, kajti razglašen je bil edikt, naj se javijo zakoniti dediči po omenjeni beračici, katere zapuščina je znašala 14000.— gld. Od teh je 2000.— gld. v samih krajevarjih in stotinkah, katerih ni utegnili zmenjati ta bogata beračica. Ves ta denar je zberačila tekom svoje plodnosne karijere.

Monte Karlo na Turškem. — Uprava znane igralnice v Monte Karlo se je obrnila do turške vlade predlogom, da bi se je dovolilo tudi v Carigradu odpreti slično igralnico. Za slučaj, da turška vlada privoli v to, se obvezuje uprava, da hoče o svojem trošku napraviti tlak po carigradskih ulicah, razsvetljevati iste z električno lučjo, namestiti telefon, urediti javna šetališča, napraviti nove tramvajske proge in premeniti Stambul v pravi — raj. Porta je vendar odbila to mamljivo ponudbo. — In — prav je imela!

Igralke — milijonarke. — Znane igralke, katere so si pridobile s svojim igranjem ogromno denarja, so mis Crabtree, Mitchell in Davenport. Prva je najbogatejša, ona premore več milijonov. Druga je jako lepa in tudi izborna igralka; te dve lastnosti sta jej prinesli obilo premoženja. Davenport, osobito predstavljalka Sardouovih dram, je imela od istih mnogo večjo gnotno korist, nego pisatelj sam.

Električna poroka. — V New-Yorku se je nedavno poročil neki Charles Merten z gospodičino Jenny Gilmore. Ta poroka je vzbudila veliko pozornost, ker je imela pri njej glavno ulogo elektrika. Svatje so se pripeljali v električnih vozih, orglje je gonila električna moč, elektriški fonograf je pel svatovsko pesem iz »Lohengrina«, in svatovski obed je bil skuhan v električni kuhinji. — Nekateri menijo, da bo tej električni poroki sledila z električno naglostjo — ločitev.

Za slavnost v Sežani!!

Ob sklepu lista smo dobili poročilo, da je južna železnica dovolila poseben vlak na slavnost v Sežani. Vlak odide iz Trsta točno ob 2. uri in pol. Voznina za osebo tja in nazaj 96 nvč. — brez izjeme.

Zadnje vesti.

London 28. Washingtonski poročevalec lista »Morningpost« javlja, da je zvedel od visokih uradnikov, da se vrše živahne razprave z Angleško, kako preprečiti, da brodovje admirala Camara ne bo moglo preploviti sueški kanal.

London 28. Poročila iz Washingtona potrjujejo, da je vztočno brodovje ameriansko dobilo nalog, naj bombarduje mesta ob obrežju španskem.

Madrid 28. Trije francoski križarji so došli pred Manilo. Na zidovju Manile še vedno vihra španska zastava.

Dunaj 28. »Wiener Zeitung« objavlja cesarsko naredbo od 25. junija 1898. o nadaljnjem pobiranju davkov in doklad in pokritju državnih potrebščin od 1. julija 1898. do 31. decembra 1898. Na podlagi § 14. drž. temeljnega zakona od 21. decembra 1867. se vlada pooblašča, da sme nadalje pobirati direktne in indirektno davke ter da pokriva stroške po potrebi po meri kreditov, ki se imajo določiti po finančnem zakonu za leto 1898.; sosebno pa, da sme dovoljevati subsistenčne doklade po dosedanjem načinu. Vrh tega se finančni minister prolašča, da si nabavi znesek 20 milijonov vpoštevaje določila zakona od 10. junija 1868 in sicer v pokritje investicijske potrebščine, katero je po finančnem zakonu določiti za leto 1898., in sicer za tako dolgo, dokler se pokritje ne more izvršiti po oddaji investicijske rente. Cela vrsta kreditov, ki ugasnejo koncem junija 1898. v posamičnih ministerijalnih proračunih, smejo se porabljeti do konca decembra.

Berolin 28. Sedaj je znan vspeh vseh ožjih volitev za državni zbor. Izvoljenih je 19 konservativcev, 10 od državne stranke, 23 od centra, 5 od reformne stranke, 39 nacijonalnih liberalcev, 11 od svobodomiselnih zveze, 29 od svobodomiselnih narodne stranke, 8 od nemške ljudske stranke, 3 od zveze poljedelcev, 24 socijalnih demokratov in 1 Poljak.

Lvov 28. V okrajih »Novi Sandec« in »Simanov« je proglašeno obsedno stanje vzlic temu nadaljujejo izgredi in pustošenja hiš in prodajalnic. Položenje je jako resno, ker vojaška sila ne more brzdati izgreznikov.

Bolean 28. Povodom shoda klerikalne stranke je konsignirano vse vojaštvo. Iz okraja boleanskega je prielo v mesto 12. tisoč kmetov.

Praga 28. »Politik« javlja, da se grof Thun še vedno trudi za dosego sporazumljenja mej Nemei in Čehi. V ta namen se posvetuje z voditelji raznih strank. Nekaj čeških poslancev je pozvanih na Dunaj na posvetovanje radi jezikovnega prašanja.

Budimpešta 28. Tu se širi vest, da avstrijska vlada hoče odpraviti sedanji parlament, na čegar mesto naj bi stopil parlament izvoljen po deželih zborih. Do tega senačnega sklepa da se je prišlo v ta namen, da se omogoči obnovenje pogodbe z Ogersko.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 26. junija. (Izvirni brzojav.) Pšenica za julij 79 (včeraj —), za september 72 (včeraj —), za december 72 $\frac{3}{4}$ (včeraj —), koruza za juli 35 $\frac{3}{4}$ (včeraj —), za september 36 $\frac{3}{4}$ (včeraj —), mast 585 (včeraj —).

Hiša na prodaj,

ki je v prav dobrem stanju in zelo pripravna za krčmo!! Poslojje se nahaja za velikim trgovim v Ajdovščini. V tem se krčmari že mnogo let in zajedno proda se i krčmarsko opravo! V pritličju je troje stanovanjskih prostorov, več hlevov in hramov, v prvem nadstropju pa so tri sobe; podstrešje je porabno za razne gospodarske potrebe; vse je lepo urejeno. Dvorišče je obzidano. Hiša ima št. 115. Natančnejši podatki se poizvedo pri upravnistvu lista, kamor naj se pošiljajo ponudbe.

Pozor!

Tržaški in okoličanski Slovenci, kateri želé piti izvrstna hrvatska črna, rudeča in bela

tri leta stara vina,

kakor tudi izvrstno in vedno frišno pivo iz Vrhniske tovarne, naj blagovolé obiskati znano gostilno Frana Valetiča v ulici Solitario št. 12. — Zagotavlja je točno potrebo beleži

udani
Franjo Valetič,
v ulici Solitario 12.

Pozor!

Novi, fini, dobri svinčniki

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljšje kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privoljenjem slavnega vodstva nove, fine svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: **L. C. HARTHMUTH na Dunaju.**

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite le one svinčnike,

ki imajo poleg družbenega imena utisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. HARTHMUTH.

Moje blago je prima-blago. Le k prima-blagu pritise firma **L. C. HARTHMUTH** svoje znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos; v dvanajstoricah ceneje, prekupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač,

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani.

Založnik priznava najboljših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika veleč. g. Tomo Zupana.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prezmem naročila za izdelovanje razglednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.

Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejšo „	„	32
„ oljkino „	„	36
„ „ fino „	„	40
„ namizno „	„	44
„ „ finejšo „	„	48
„ „ Extra „	„	52, 56
„ „ Specjalit. „	„	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA